

Ἡ λ. ὡς παρων. Θήρ. (Οἶα) Κεφαλλ. Στερελλ. (Ἄκαρναν.), ὡς ἐπών. Εὐβ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βρακάδες Ἰκαρ.*

βρακάτα ἐπίρρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρακάτος*.

Ἐπὶ πάλης, κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ περισφίγγεται ὑπὸ τοῦ παλαιστοῦ ἢ ὄσφύς τοῦ ἀντιπάλου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ *νεφρᾶτα* δηλοῦντος τὴν περὶ τοὺς νεφρούς λαβὴν: *Παλεύομε βρακάτα*.

βρακατάδα ἢ, ἀμάρτ. *βρακατάα* Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βρακάτος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (II).

Ὁ διάφορος χρωματισμὸς τοῦ τριχώματος τῶν σκελῶν τῶν αἰγοπροβάτων ἐν σχέσει πρὸς τὸν τοῦ λοιποῦ σώματος, εἶναι δὲ συνήθως τὸ χρῶμα τῶν σκελῶν λευκόν. Πβ. *βρακάτος* 3.

βρακάτος ἐπίθ. σύνηθ. *βρακάτους* βόρ. ιδιῶμ. *βαακάτους* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράκα* (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτος.

1) Ὁ φορῶν *βράκαν* σύνηθ. Συνών. *βρακοφορέμενος*, *βρακωτὸς* I, *κοφᾶτος*. 2) Ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ἔχων δασὺ πτίλωμα περὶ τοὺς πόδας σύνηθ.: *Κόκορας βρακάτος*. *Κόττα βρακάτη*. *Περιστέρια βρακάτα* σύνηθ. Συνών. *καλτσᾶτος*. β) Ὁ ἔχων δασὺ τρίχωμα περὶ τοὺς πόδας Πελοπν. (Λακων.) Σκῦρ. κ. ἄ. 3) Ὁ ἔχων τὸ τρίχωμα τῶν σκελῶν λευκὸν ἢ διαφόρου χρωματισμοῦ τοῦ τρίχώματος τοῦ ἄλλου σώματος πολλαχ.: *Βρακάτη γίδα*. Κάρπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βρακούλλης*. 4) Ἐπὶ βοῶν, ὁ ἔχων μηρούς παχείς καὶ ὄρχεις εὐτραφεῖς ἢ ὁ ἔχων πόδας βραχεῖς καὶ κοιλίαν βαρεῖαν καὶ πρὸς τὰ κάτω τείνουσαν Κύπρ.

βρακί τό, *βρακίον* Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)—*Λεξ. Δημητρ.* (ἐν λ. *βρακί*) *βρακίον* Λυκ. (Διβύσσ.) Μεγίστ. *βρακί* κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) *βρακί* Ἀθῆν. (παλαιότ.) Ἄνδρ. (Κόρθ. κ. ἄ.) Ἴος Κύθν. Λέσβ. Μέγαρ. Τῆν. Τσακων. *βρακί* Καπ. (Μισθ.) Πόντ. (Ἰοφ.) *βρακί* Λέσβ. *βαακί* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *βρακίον*.

1) *Βράκα* (I) I, ὁ ἰδ., κοιν.: Φρ. *Δὲν ἔχει βρακί νὰ φορέσῃ* (ἐπὶ τοῦ στερουμένου τῶν πάντων). *Δὲν ξέρει νὰ δέσῃ τὸ βρακί του* (ἐπὶ παντελῶς ἀδαοῦς). *Δουλεύει καὶ βρακί δὲν μπορεῖ νὰ φορέσῃ* (οὐδὲν ἐξοικονομεῖ ἐκ τῆς ἐργασίας του). *Δύσανε τὰ βρακιά τους* (ἔδειξαν ὑπερβολικὴν ἐμπιστοσύνην). *Πούλησε καὶ τὸ βρακί του* (κατεστράφη οἰκονομικῶς) κοιν. *Ἐμ'νι μὴ τοῦ βρακί 'ς τοῦ ραβδί* (ἐπὶ ποιμένος τοῦ ὁποίου ἐψόφησαν ὅλα τὰ ποίμνια) Στερελλ. (Ἀράχ.) *Πούλ'σ' τοῦ βρακί α'* (κατεστράφη οἰκονομικῶς) Λέσβ. Ἄσ' σὸν ἀβράκωτον βρακίον ἐβγάλλ' (ἐπὶ ἱκανοῦ, συνών. φρ. ἀπὸ τῆς *μυῖγα ξύγγι βγάζει*, ἀπὸ τὸν *τράγο γάλα βγάζει*) Πόντ. || *Παροιμ. Δῶσ' ἐδῶ, δῶσ' ἐκεῖ, μείνανε χωρὶς βρακί* (ἐπὶ δαπανῶν καταστρεπτικῶν) Αἰγίν.

Ἄν δὲν ἔχω τὸ ρακί, | τί τὸ θέλω τὸ βρακί;

(ἐπὶ μεθύσου) ἄγν. τόπ. || *Παροιμ. Τὰ μεταξωτὰ βρακιά θέλουν καὶ πιδέξια σκέλη* (ὅτι καθεὶς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται καὶ νὰ δρᾷ ἀναλόγως πρὸς τὴν κοινωνικὴν του θέσιν καὶ τὴν προσωπικὴν ἀξίαν του ἢ ὅτι προσπάθειαι σοβαραὶ καὶ δυσχερεῖς ἀπαιτοῦν ἀναλόγους ἱκανότητας καὶ νὰ μὴ ἀναλιμβάνη τις ἔργα ἀνώτερα τῶν δυνάμεών του) σύνηθ. *Ξεβράκωτος βρακί ἔβαλε κί ὄλη τὴν ὥρα τὸ δειχνε* (ἐπὶ νεοπλούτου αὐτοθαυμαζομένου) πολλαχ.

Ἄβρακος βρακίον ἐφόρει, | κάθε πάτημα τὸ θώρει (συνών. τῆ προηγουμένη. Πβ. μεταγν. «ἀμαθῆς ἀναξυρίδα περιθέμενος πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ» *Παροιμιογράφ.* 2, 283 ἔκδ. Leutsch) *Λεξ. Δημητρ.* β) *Περισκελὶς ἐσωτερικὴ, ἐσώβρακον κοιν. καὶ Πόντ.* (Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.): Φρ. *Τὰ 'καμε 'ς τὸ βρακί του* (ἐφοβήθη πολύ). *Γέμισε τὰ βρακιά του* (συνών. τῆ προηγουμένη). *Ἐχεσε τὰ βρακιά του* (συνών. τῆ προηγουμένη). *Αὐτοὶ εἶναι κόλος καὶ βρακί* (εἶναι φίλοι ἀχώριστοι, συνών. φρ. *εἶναι νύχι καὶ κρέας*). *Δὲν ἔχει δεύτερο βρακί* (εἶναι παντελῶς ἐνδεής). *Τὴν πήρε μὲ τὸ βρακί καὶ τὸ πουκάμισο* (τὴν συνεζεύχθη ἐντελῶς πτωχὴν) κοιν. *Τὸν ἔβαλε μέσ' 'ς τὸ βρακί της* (ἐπιβάλλει τὴν θέλησίν της εἰς τὸν σύζυγόν της, συνών. φρ. *τὸν ἔχει δεμένο 'ς τὴ βρακοζώνα*) πολλαχ. *Πάει ἢ ψ'χὴ μ' μέσ' τοῦ βρακί μ'* (φοβοῦμαι πολὺ) Λέσβ. *Θὰ βγάλω τὸ βρακί γιὰ νὰ πάρω τὰ λεπτά* (θὰ δώσω βαρυτάτας ἐγγυήσεις διὰ νὰ λάβω δάνειον) Ἄνδρ. || *Παροιμ. φρ. Ἐνα βρακί δὴν κόλους δὲ χωρεῖ* (ἐπὶ ἀδιαχωρήτου, συνών. *παροιμ. σὲ μὴ σκούφια δὴν κεφάλια δὲ χωροῦν*) πολλαχ. || *Παροιμ. Ἐχτέθεν κ' Ἐμινὲ βρακίον* (ἀποκίτησε καὶ ἡ Ἐμινὲ βρακί, ἐπὶ πτωχοῦ ἀποκίτησαντός τι καὶ ἀλαζονευομένου). Χαλδ. γ) Ἡ ἐσωτερικὴ περισκελὶς τῶν γυναικῶν Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) Σῦρ. 2) *Κηλεπίδεσμος Κρήτ.*—*Λεξ. Μ'Εγκυκλ.*

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βρακί Ἀθ. Στερελλ.* (Ἄκαρναν.) *Βρακί* Κάρπ. *Βρακιά* Κάρπ.

βρακίτσα ἢ, Μεγίστ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βράκα* (I) διὰ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ. -ίτσα.

Μικρὰ βράκα. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βρακάκι*.

βρακοβουρλιάστρα ἢ, ἀμάρτ. *βρακοβουρλιάστρα* Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *βουρλιάστρα*, δι' ὃ ἰδ. *βουρλιάστρης*.

Βουρλιάστρηρα, ὁ ἰδ.

βρακόδεμα τό, Θήρ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *δέμα*.

Βρακοζώνα I, ὁ ἰδ.

βρακοζώνα ἢ, σύνηθ. *βρακοζώνα* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. *βρακοζούνα* Θράκ. (Τσακίλ.) Μακεδ.—*Λεξ. Δημητρ.* *βρακοζούνα* Α.Ρουμ. (Φιλιπούπ.) Θεσσ. Θράκ. (Ροδόπ. Σουφλ.) Μακεδ. (Ἄνω Κώμ. Βελβ. Βλάστ. Καταφύγ. Σιάτ. κ. ἄ.) *βρακοζούνα* Θράκ. (Ταῖφ. κ. ἄ.) *βρακοζώνη* πολλαχ. *βρακοζών'* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. *βρακοζώνη* Σύμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *ζώνη*. Διὰ τὸν τύπ. *βρακοζούνα* ἰδ. Ἀνθ.Παπαδοπ. Γραμματ. βορ. ιδιῶμ. 33.

1) Ἄωρίς ἐκ σχοινοῦ ἢ ὑφάσματος, διὰ τῆς ὁποίας περισφίγγεται ἡ βράκα ἢ τὸ βρακί περὶ τὴν ὄσφυν σύνηθ.: *Περνῶ τὴ βρακοζώνα 'ς τὸ βρακί. Τοῦ λύθηκε -τοῦ κόπηκε ἡ βρακοζώνα. Δένει τὴ βρακοζώνα του* σύνηθ. || Φρ. *Λόγια τ'ς βρακοζούνας* (ἄσεμνοι λόγοι) Βλάστ. *Ἐδесе τ' βρακοζούνα* (εἶναι ἐγκρατῆς) Καταφύγ. *Τῆς ἔλυσε τὴ βρακοζώνα* (συνευρέθη μετ' αὐτῆς. Πβ. Ὁμ. λ 245 «λύσε δὲ παρθενίην ζώνην») Πάρ. *Τὸν ἔχει δεμένο 'ς τὴ βρακοζώνα* (ἐπὶ γυναικὸς ἐπιβαλλούσης τὰς θελήσεις εἰς τὸν σύζυγον, συνών. φρ. *τὸν ἔβαλε μέσ' 'ς τὸ βρακί της*) Αἰγίν. *Τὸν ποτᾶμ' ἔχ' νὰ βρακοζούνα νερὸ* (ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸν ποταμὸν βρέχεται μέχρι τῆς ὄσφύς) Αἰτωλ. || Ἄσμ.

